

เพราะทางชันไปนั่นแหละมาก แต่ถ้าใครก็ตามชันไปได้ และไปวนปราสาทนั้นสามรอบก็ จะช่วยเจ้าหญิงให้พ้นจากคำสาปและจะได้แต่งงานกับเจ้าหญิงด้วย มีชายหนุ่มเป็นจำนวน มากได้พยายามปีนเขาชันไปแต่ก็ต้องลื่นตกลงมาตายอยู่แทบเชิงเขาทั้งสิ้น

เมื่อเรื่องราวอันประหลาดและน่ากลัวนี้มาเข้าหูพี่น้องทั้งสาม พวกเขา ก็อยากลองดูว่าจะโชคดีป็นชิ้น เขาและช่วยเจ้าหญิงได้หรือไม่ มุสต่อฟาและยามาต่าง ก็ซื้อม้าหนุ่มแข็งแรงคนละตัว และทำเกือกม้าแบบพิเศษมีตะปูยื่นออกมาคอยจับพื้นไม้ให้ลื่น ส่วนอีสมาแอลก็ออกไปเหมือนกันพร้อมด้วย "โจร" ลูกม้าของเขา เขาทิ้งสามก็ออกเดินทางเพื่อเสี่ยงโชคต่อไป

ไม่นานนัก เขาก็มาถึงเชิงภูเขาแก้ว พี่ชายคนโตเป็นผู้ลองก่อน แต่ม้าของ เขาลื่นตกลงมาที่เชิงเขา ยามาก็ขี่ม้าของเขาชันไปบ้าง แต่ม้าของเขาก็ลื่นตกลงมา จากหน้าผาอันสูงชัน คราวนี้เป็นคราวของอีสมาแอลบ้าง เขาชันที่ "โจร" แล้วก็ออก เดินทาง เสี่ยงขี่เท้าม้ายึดกับกับ ๆ "โจร" ไม่ยอมหยุดยังคงเดินต่อไปจนถึงยอดเขา และกุกกับ ๆ ต่อไปวนปราสาทจนครบสามรอบ "โจร" คล่องมากดูราวกับว่ามันเคยเดิน มาก่อนสักร้อยครั้งก็ไม่ปาน แล้ว "โจร" ก็หยุดตรงหน้าประตูปราสาท ประตูเปิดออก มีเจ้าหญิงสวยพร้อมองค์หนึ่งเดินเข้ามาหาเขา เจ้าหญิงแต่งองค์ด้วยไหมและประดับ ด้วยทอง เจ้าหญิงต้อนรับอีสมาแอลผู้ซึ่งช่วยเธอให้พ้นจากคำสาปอย่างอบอุ่น อีสมาแอลได้ลงจากหลังม้าตรงเข้าไปกอดเจ้าหญิง

เจ้าหญิงเดินไปที่ลูกม้า ยกมือขึ้นลูบตัวแล้วพูดว่า "โอ ! เจ้าตัวดี ทำไม่ถึงหนีจากฉันไปเสีย ไม่มีเธอฉันก็เลยไม่มีโอกาสที่จะใช้เวลาชั่ววอมงเดียวของ อีสรภาพของฉันลงไปเที่ยวข้างล่าง คราวนี้เธออย่าหนีเราไปอีกนะ"

อีสมาแอลจึงได้รู้ว่าเจ้า "โจร" ของเขานั้นเป็นม้าวิเศษและเป็นของ เจ้าหญิง เขาจึงภาคภูมิใจในตัวเองและมีความสุขที่เขาจะได้เจ้าหญิงและม้า พร้อม ๆ กัน

หลังจากที่พี่ชายทั้งสองของเขาฟื้นขึ้นมา พวกเขาก็ไม่เห็นน้องชายของ เขาอีกเลย เพราะอีสมาแอลได้ขึ้นไปอยู่บนปราสาทอย่างไม่ต้องกังวลกับเรื่องของโลกภายนอกอีกต่อไปแล้ว เขามีความสุขอยู่กับเจ้าหญิงในปราสาทวิเศษบนยอดภูเขาแก้วนั้น

เรื่อง หมาป่ากับลูกแพะทั้งเจ็ด

การจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอด
ของเนื้อเรื่องด้วยเรื่องย่อ

คำชี้แจง

1. เมื่อนักเรียนได้รับเนื้อเรื่องไปแล้ว นักเรียนอย่าเพิ่งอ่านให้นักเรียนรอฟังคำสั่งจากครู
2. ให้นักเรียนอ่านคำชี้แจงให้เข้าใจหากไม่เข้าใจ โปรดยกมือถามทันที
3. ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องย่อก่อนแล้วค่อยอ่านเนื้อเรื่องที่กำหนด
4. เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องแล้วพยายามทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องที่อ่าน
5. ใช้เวลาในการอ่าน 25 นาที
6. หากนักเรียนอ่านจบก่อนเวลาที่กำหนด ให้นักเรียนอ่านบททวนจนกว่าจะหมดเวลา
7. หากครูบอกว่า " หมดเวลา " ให้นักเรียนส่งเนื้อเรื่องที่อ่านทันที

เรื่องย่อ

แพะตัวหนึ่งมีลูกเจ็ดตัว วันหนึ่งมันได้เรียกลูกทั้งเจ็ดมาเตือนให้ระวังหมาป่าที่ชอบกินลูกแพะ ต่อมาหมาป่ามาหลอกลูกแพะให้เปิดประตูบ้านจนสำเร็จ แล้วจับกินเป็นอาหาร แม่แพะออกติดตามพบหมาป่ากำลังนอนจิ้งฉ่าท้องแล้วใส่ก้อนหินเข้าไปแทน เมื่อหมาป่าตื่นขึ้นมันรู้สึกกระหายน้ำจึงเดินไปที่บ่อ ก้อนหินในท้องทำให้หมาป่าเดินไม่สะดวก มันเดินพลาดท่าตกลงไปในบ่อ

หมาป่ากับลูกแพะทิ้งเจ็ดตัว

ครั้งหนึ่งมีแม่แพะตัวหนึ่ง มีลูกอยู่เจ็ดตัว แม่แพะรักลูกของมันตัวมากเช่นเดียวกับแม่ทุกคนที่รักลูก วันหนึ่ง แม่แพะต้องการจะเข้าไปหาอาหาร มันจึงเรียกลูกทิ้งเจ็ดเข้ามาแล้วพูดว่า "ลูกรักแม่จะเข้าไปในป่าจะอยู่กันดี ๆ ระวังเนื้อระวังตัว อย่าปล่อยให้หมาป่าเข้ามา ถ้ามันหลุดเข้ามาได้ละก็มันจะจับลูกกินหมดไม่มีเหลือที่เดียว หมาป่ามันชอบปลอมตัวเที่ยวหลอกจับเด็กกิน แต่เราก็พอจะสังเกตลักษณะของมันได้คือ หมาป่ามีเสียงแหบแห้ง และมีเท้าสีดำจ๋าไว้นะจ๊ะ"

ลูกแพะทิ้งเจ็ดก็ตอบว่า "แม่ที่รัก ไม่ต้องเป็นห่วงหรอก พวกเราจะระมัดระวังอย่างดี" แม่แพะได้ยินเช่นนั้นก็สบายใจร้อง แม่ แม่ แล้วก็เดินออกไป

ต่อจากนั้นไม่ช้าไม่นาน ก็มีเสียงเคาะประตูหน้าบ้าน พร้อมกับเสียงพูดว่า "เปิดประตูหน่อย ลูก ๆ ที่รัก แม่กลับมาแล้ว มีของมาฝากลูกทุกคนด้วย" แต่ลูกแพะจำได้ว่าเป็นเสียงของหมาป่า เพราะเสียงที่พูดห้าวและแหบแห้ง

"เราไม่เปิดประตูหรอก" ลูกแพะร้องตอบ "เรารู้ว่าเธอไม่ใช่แม่ของพวกเรา แม่ของเรามีเสียงใส อ่อนโยนน่าฟัง แต่เสียงของเธอแหบห้าวเธอเป็นหมาป่าแน่ ๆ " หมาป่าจึงเดินไปหาคนขายของ ไปซื้อซอลค์กแท่งใหญ่มาแล้วก็กินซอลค์กแท่งนั้นเข้าไปเพื่อให้เสียงใสขึ้น ครั้นแล้วมันก็กลับไปที่บ้านของแพะอีกครั้งหนึ่งไปเคาะประตูและร้องว่า "เปิดประตูหน่อยลูก ๆ ที่รัก แม่กลับมาแล้ว มีของมาฝากลูกทุกคนด้วย"

แต่เนื่องจากหมาป่ายื่นยกขาขึ้นไปเกาะอยู่ที่หน้าต่าง เมื่อลูกแพะเห็นว่าเท้าของมันดำ ลูกแพะจึงตอบว่า "เราจะไม่เปิดประตูให้หรอก แม่ของเราเท้าไม่ดำอย่างนี้ เธอเป็นหมาป่าแน่ ๆ "

หมาป่าจึงวิ่งไปร้านขายขนมปัง มันพูดกับคนทำขนมปังว่า "ฉันเดินชนถ่านทำให้เท้าดำไปหมด ช่วยเอาแป้งโรยที่ขาให้หน่อยเถิด" คนทำขนมปังก็เอาแป้งที่กำลังผสมอยู่ทาให้ที่เท้า แล้วหมาป่าก็วิ่งไปหาคนสีข้าวอีกและพูดว่า "ช่วยเอาแป้งโรยที่เท้าให้หน่อย"

คนสีข้าวคิดในใจว่า หมาป่าคงมีแผนการชั่วร้ายอะไรสักอย่างเป็นแน่ จึงปฏิเสธ หมาป่าจึงพูดว่า "ถ้าเธอไม่ทำ ฉันก็จะกินเธอเดี๋ยวนี้แหละ" คนสีข้าวกลัว จึงยอมเอาแป้งโรยให้ที่เท้าจนเท้าของหมาป่ากลายเป็นสีขาว

แล้วหมาป่าตัวร้ายก็เดินกลับไปที่บ้านของลูกแพะอีกเป็นครั้งที่สาม มันเคาะประตูกลางร้องว่า "เปิดประตูหน่อย แม่ที่รักของลูกกลับมาที่บ้านแล้ว มีของขวัญมาให้ลูกทุกคน"

ลูกแพะร้องว่า "ไหน ยกเท้าขึ้นมาให้ดูหน่อยสิ เราจะได้รู้ว่าเธอเป็นแม่ของพวกเราจริง ๆ หรือเปล่า" หมาป่าจึงยกขาขึ้นเกาะที่ขอบหน้าต่าง เมื่อลูกแพะเห็นเท้า

สีขาว ลูกแพะก็เชื่อว่าหมาป่าพูดความจริงจึงเปิดประตูให้ แต่ว่า ผู้ที่เดินเข้ามาคือหมาป่า

ลูกแพะตกใจพากันวิ่งหนีหาที่ซ่อนตัวจากหมาป่าตัวที่หนึ่งวิ่งไปซ่อนใต้โต๊ะ ตัวที่สองวิ่งไปซุกใต้เตียง ตัวที่สามไปอยู่ในเตาผิง ตัวที่สี่วิ่งไปอยู่ในครัว ตัวที่ห้าวิ่งเข้าไปอยู่ในตู้ ตัวที่หกไปซ่อนอยู่ใต้อ่างล้างหน้า ตัวที่เจ็ดเข้าไปอยู่ในตู้नाฬิกาที่แขวนอยู่ที่ข้างฝา แต่หมาป่าก็ค้นพบจนได้และจับกินทีละตัว ๆ ยกเว้นตัวเล็กที่สุดที่เข้าไปอยู่ในตู้นาฬิกาซึ่งหมาป่าหาไม่เจอ เมื่อหมาป่ากินอิ่มแล้วมันก็ออกไปนอนบนพื้นหญ้าสีเขียวใต้ต้นไม้ที่ทุ่งนาข้างนอก แล้วก็กลับไป

หลังจากนั้นไม่นานนัก แม่แพะก็กลับมาบ้าน "ตายแล้ว นั่นอะไรกัน ประตูบ้านเปิดอ้าทั้งอยู่ ใต้ เก้าอี้ ม้านั่ง ลมระเนระนาด อ่างล้างหน้าก็แตกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย หมอน ผ้าคลุมเตียงถูกดึงออกมากระจุยกระจาย" แม่แพะเดินหาลูก ๆ แต่ก็ยังไม่พบสักตัว แม่แพะร้องเรียกชื่อลูกทีละตัว ๆ แต่ก็ไม่มีเสียงตอบ

ในที่สุด เมื่อแม่แพะเดินมาถึงตรงที่ลูกคนสุดท้ายซ่อนอยู่ แม่แพะก็ได้ยินเสียงพูดค่อย ๆ ว่า "แม่ที่รัก ลูกซ่อนอยู่ในตู้นาฬิกาจะ" แม่แพะจึงช่วยเอาลูกออกมา ลูกแพะเล่าให้แม่ฟังว่าหมาป่าเข้ามาจับพี่ ๆ กินหมดแล้ว

ในที่สุด ด้วยความเศร้าโศก แม่แพะก็เดินออกไปข้างนอก ลูกแพะวิ่งตามออกไปด้วย เมื่อเดินมาถึงทุ่งนา ทั้งสองก็เห็นหมาป่านอนกรนเสียงดังสนั่นอยู่ใต้ต้นไม้ แม่แพะจึงเดินเข้าไปพิจารณาดูรอบ ๆ ตัวหมาป่าใกล้ ๆ ทุกด้าน

แม่แพะเห็นว่าท้องที่ป่องแทบจะปริของหมาป่านั้นเคลื่อนไหวขึ้น ๆ ลง ๆ มีอะไร กระตุกกระตักอยู่ข้างใน แม่แพะคิดในใจว่า "นี่หมายความว่าลูก ๆ ของฉันที่หมาป่า เขม็อบ เข้าไปแทนข้าวเย็นยังมีชีวิตอยู่ข้างนั้นหรือ" แม่แพะจึงให้ลูกแพะวิ่งไปเอากรรไกร เข็มและด้ายที่บ้าน เมื่อได้มาแล้วแม่แพะก็จัดแจงผ่าท้องหมาป่า แม่แพะผ่าไปได้ยังไม่ทันไรก็มีหัวของลูกแพะโผล่ออกมา พอผ่าต่อไป ลูกแพะก็กระโดดออกมาทีละตัว ๆ จนครบหมดทั้งหกตัว ทุกตัวยังมีชีวิตอยู่ ไม่ได้รับบาดเจ็บเลย เพราะหมาป่าตะกละกลืนเข้าไปทั้งตัวโดยไม่ได้เคี้ยว แม่แพะและลูกแพะต่างดีใจ มีความสุข ลูกแพะกระโดดไปรอบ ๆ แม่อย่างตอกดีใจ

แม่แพะพูดว่า "ลูก ๆ รีบไปหาก่อนหินมาให้แม่เร็ว แม่จะเอามาใส่ในท้องของเจ้าหมาป่าตัวร้ายขณะที่มันยังนอนหลับอยู่นี้" ลูกแพะจึงวิ่งไปเก็บก้อนหินมาใส่ในท้องหมาป่า ใส่มากที่สุดเท่าที่จะใส่ได้ เสร็จแล้วแม่แพะก็จัดการเย็บท้องหมาป่าปิดเข้าเหมือนเดิมอย่างรวดเร็วโดยไม่ให้หมาป่ารู้สึกตัว ปรากฏว่าหมาป่านอนหลับไม่กระตุกกระตักเลย

เมื่อหมาป่านอนหลับแล้ว มันก็ลุกขึ้น แต่เนื่องจากก้อนหินในท้องทำให้กระหายน้ำมากหมาป่าจึงเดินไปที่บ่อน้ำเพื่อดื่มน้ำ แต่พอมันออกเดินก้อนหินในท้องก็กลิ้งไปมากระทบกันส่งเสียงดังกุก ๆ กัก ๆ หมาป่าจึงร้องว่า "เสียงอะไรดังกุกกัก ๆ อึกอึก ๆ อยู่ในท้อง เราคิดว่า เป็นลูกแพะหกตัวแต่โดนจึงกลายเป็นอะไรแข็ง ๆ ับร้อบ"

เมื่อหมาป่ามาถึงบ่อน้ำ ขณะที่หมาป่าก้มตัวลงไปเพื่อจะดื่มน้ำนั้น ก้อนหินในท้อง

เคลื่อนย้ายไปมาทำให้หมาป่าเดินไม่สะดวก หมาป่าเสียหลักตกลงไปในบ่อและจมน้ำตายไปอย่างอนาถ

เมื่อลูกแพะทั้งเจ็ดเห็นเข้าก็วิ่งมาดู แล้วร้องว่า "หมาป่าตายแล้ว หมาป่าตายแล้ว" แล้วก็กระโดดโลดเต้นไปรอบ ๆ บ่อน้ำกับแม่แพะอย่างมีความสุข

การจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอด
ด้วยคำถามแทรกระหว่างเรื่อง

คำชี้แจง

1. เมื่อนักเรียนได้รับเนื้อเรื่องไปแล้ว นักเรียนอย่าเพิ่งอ่านให้นักเรียนรอฟังคำสั่งจากครู
2. ให้นักเรียนอ่านคำชี้แจงให้เข้าใจหากไม่เข้าใจ โปรดยกมือถามทันที
3. ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องพร้อมทั้งตอบคำถามที่แทรกระหว่างเรื่อง พร้อมทั้งตอบคำถามเหล่านั้นในใจด้วย
4. เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องแล้วพยายามทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านให้ดีที่สุด
5. ใช้เวลาในการอ่าน 25 นาที
6. หากนักเรียนอ่านจนก่อนเวลาที่กำหนดให้นักเรียนอ่านทบทวนจนกว่าจะหมดเวลา
7. หากครูบอกว่า "หมดเวลา" ให้นักเรียนส่งเนื้อเรื่องที่อ่านทันที

หมาป่ากับลูกแพะทิ้งเจ็ดตัว

ครั้งหนึ่งมีแม่แพะตัวหนึ่ง มีลูกอยู่เจ็ดตัว แม่แพะรักลูกของมันมากเช่นเดียวกับแม่ทุกคนที่รักลูก วันหนึ่ง แม่แพะต้องการจะเข้าไปหาอาหาร มันจึงเรียกลูกทั้งเจ็ดเข้ามาแล้วพูดว่า "ลูกรักแม่จะเข้าไปในป่านะจ๊ะ อยู่กันดี ๆ ระวังเนื้ระวังตัว อย่าปล่อยให้หมาป่าเข้ามา ถ้ามันหลุดเข้ามาได้ละก็มันจะจับลูกกินหมดไม่มีเหลือที่เดียว หมาป่ามันชอบปลอมตัวเที่ยวหลอกจับเด็กกิน แต่เราก็พอจะสังเกตลักษณะของมันได้คือ หมาป่ามีเสียงแหบแห้ง และมีเท้าสีดำจ๋าวันะจ๊ะ"

ลูกแพะทิ้งเจ็ดก็ตอบว่า "แม่ที่รัก ไม่ต้องเป็นห่วงหรอก พวกเราจะระมัดระวังอย่างดี" แม่แพะได้ยินเช่นนั้นก็สบายใจร้อง แม่ะ แม่ะ แล้วก็เดินออกไป

ต่อจากนั้นไม่ช้าไม่นาน ก็มีเสียงเคาะประตูหน้าบ้าน พร้อมกับเสียงพูดว่า "เปิดประตูหน่อย ลูก ๆ ที่รัก แม่กลับมาแล้ว มีของมาฝากลูกทุกคนด้วย" แต่ลูกแพะจำได้ว่าเป็นเสียงของหมาป่า เพราะเสียงที่พูดห้าวและแหบแห้ง

"เราไม่เปิดประตูหรอก" ลูกแพะร้องตอบ "เรารู้ว่าเธอไม่ใช่แม่ของพวกเรา แม่ของเรามีเสียงใส อ่อนโยนน่าฟัง แต่เสียงของเธอแหบห้าวเธอเป็นหมาป่าแน่ ๆ " หมาป่าจึงเดินไปหาคนขายของ ไปซื้อชอล์กแท่งใหญ่มาแล้วก็กินชอล์กแท่งนั้นเข้าไป เพื่อให้เสียงใสขึ้น ครั้นแล้วมันก็กลับไปที่บ้านของแพะอีกครั้งหนึ่งไปเคาะประตูและร้องว่า "เปิดประตูหน่อยลูก ๆ ที่รัก แม่กลับมาแล้ว มีของมาฝากลูกทุกคนด้วย"

1. หมาป่ามีลักษณะอย่างไร
2. ปากินชอล์กเข้าไปเพื่อเหตุผลใด

แต่เนื่องจากหมาป่ายื่นขาขึ้นไปที่เกาะอยู่ที่หน้าต่าง เมื่อลูกแพะเห็นว่าเท้าของมันดำ ลูกแพะจึงตอบว่า "เราจะไม่เปิดประตูให้หรอก แม่ของเราเท้าไม่ดำอย่างนี้ เธอเป็นหมาป่าแน่ ๆ "

หมาป่าจึงวิ่งไปร้านขายขนมปัง มันพูดกับคนทำขนมปังว่า "ฉันเดินชนถ่านทำให้เท้าดำไปหมด ช่วยเอาแป้งโรยที่ขาให้หน่อยเถิด" คนทำขนมปังก็เอาแป้งที่กำลังผสมอยู่ทาให้ที่เท้า แล้วหมาป่าก็วิ่งไปหาคนสีข้าวอีกและพูดว่า "ช่วยเอาแป้งโรยที่เท้าให้หน่อย"

คนสีข้าวคิดในใจว่า หมาป่าคงมีแผนการชั่วร้ายอะไรสักอย่างเป็นแน่ จึงปฏิเสธหมาป่าจึงพูดว่า "ถ้าเธอไม่ทำ ฉันก็จะกินเธอเดี๋ยวนี้ละ" คนสีข้าวกลัว จึงยอมเอาแป้งโรยให้ที่เท้าจนเท้าของหมาป่ากลายเป็นสีขาว

แล้วหมาป่าตัวร้ายก็เดินกลับไปที่บ้านของลูกแพะอีกเป็นครั้งที่สาม มันเคาะประตูพลางร้องว่า "เปิดประตูหน่อย แม่ที่รักของลูกกลับมาบ้านแล้ว มีของจากในป่ามาฝากลูก ๆ ทุกคน"

ลูกแพะร้องว่า "ไหน ยกเท้าขึ้นมาให้ดูหน่อยซิ เราจะได้รู้ว่าเธอเป็นแม่ของพวกเราจริง ๆ หรือเปล่า" หมาป่าจึงยกขาขึ้นเกาะที่ขอบหน้าต่าง เมื่อลูกแพะเห็นเท้าสีขาว ลูกแพะก็เชื่อว่าหมาป่าพูดความจริงจึงเปิดประตูให้ แต่ว่า ผู้ที่เดินเข้ามาคือหมาป่า

ลูกแพะตกใจพากันวิ่งหนีหาที่ซ่อนตัวจากหมาป่า ตัวที่หนึ่งวิ่งไปซ่อนใต้โต๊ะ ตัวที่สองวิ่งไปซุกใต้เตียง ตัวที่สามไปอยู่ในเตาผิง ตัวที่สี่วิ่งไปอยู่ในครัว ตัวที่ห้าวิ่งเข้าไปอยู่ในตู้ ตัวที่หกไปซ่อนอยู่ใต้อ่างล้างหน้า ตัวที่เจ็ดเข้าไปอยู่ในตู้नाฬิกาที่แขวนอยู่ที่ข้างฝา แต่หมาป่าก็ค้นพบจนได้และจับกินทีละตัว ๆ ยกเว้นตัวเล็กที่สุดที่เข้าไปอยู่ในตู้นาฬิกาซึ่งหมาป่าหาไม่เจอ เมื่อหมาป่ากินอิ่มแล้วมันก็ออกไปนอนบนพื้นหญ้าสีเขียวใต้ต้นไม้ที่ทุ่งนาข้างนอก แล้วก็กลับไป

3. เมื่อหมาป่ามาเคาะประตูครั้งที่สอง ลูกแพะรู้ได้อย่างไรว่าไม่ใช่แม่ของพวกตน
4. เกิดอะไรขึ้นกับลูกแพะทั้งเจ็ดตัว เมื่อหมาป่าเข้ามาในบ้านได้

หลังจากนั้นไม่นานนัก แม่แพะก็กลับบ้าน "ตายแล้ว นั่นอะไรกัน ประตูบ้านเปิดอ้าทั้งอยู่ โຕະ เก้าอี้ มีานั่ง ล้มระเนระนาด อ่างล้างหน้าก็แตกเป็นชิ้นเล็ก ชิ้นน้อย หมอน ผ้าคลุมเตียงถูกดึงออกมากระจุยกระจาย" แม่แพะเดินหาลูก ๆ แต่ก็ไม่พบสักตัว แม่แพะร้องเรียกชื่อลูกทีละตัว ๆ แต่ก็ไม่มีเสียงตอบ

ในที่สุด เมื่อแม่แพะเดินมาถึงตรงที่ลูกคนสุดท้ายซ่อนอยู่ แม่แพะก็ได้ยินเสียงพูดค่อย ๆ ว่า "แม่ที่รัก ลูกซ่อนอยู่ในตู้เสื้อผ้าจะ" แม่แพะจึงช่วยเอาลูกออกมา ลูกแพะเล่าให้แม่ฟังว่าหมาป่าเข้ามาจับพี่ ๆ กินหมดแล้ว

ในที่สุด ด้วยความเศร้าโศก แม่แพะก็เดินออกไปข้างนอก ลูกแพะวิ่งตามออกไปด้วย เมื่อเดินมาถึงทุ่งนา ทั้งสองก็เห็นหมาป่านอนกรนเสียงดังสนั่นอยู่ใต้ต้นไม้ แม่แพะจึงเดินเข้าไปพิจารณาดูรอบ ๆ ตัวหมาป่าใกล้ ๆ ทุกด้านแม่แพะเห็นว่าท้องที่ป่องแทบจะปริของหมาป่านั้นเคลื่อนไหวขึ้น ๆ ลง ๆ มีอะไรกระตุกกระตักอยู่ข้างใน แม่แพะคิดในใจว่า "นี่หมายความว่าลูก ๆ ของฉันที่หมาป่าเขมือบเข้าไปแทนข้าวเย็นยังมีชีวิตอยู่อย่างนั้นหรือ" แม่แพะจึงให้ลูกแพะวิ่งไปเอากรรไกรเข็มและด้ายที่บ้าน เมื่อได้มาแล้วแม่แพะก็จัดแจงผ่าท้องหมาป่า แม่แพะผ่าไปได้ยังไม่ทันไรก็มีหัวของลูกแพะโผล่ออกมา พอผ่าต่อไป ลูกแพะก็กระโดดออกมาทีละตัว ๆ จนครบหมดทั้งหมดตัว ทุกตัวยังมีชีวิตอยู่ ไม่ได้บาดเจ็บเลย เพราะหมาป่าตะกละกลืนเข้าไปทั้งตัวโดยไม่ได้เคี้ยว แม่แพะและลูกแพะต่างดีใจ มีความสุข ลูกแพะกระโดดไปรอบ ๆ แม่อย่างดีอกดีใจ

5. แม่แพะรู้ได้อย่างไรว่ามีเหตุการณ์อะไรที่เกิดขึ้นที่บ้าน
6. เหตุใดลูกแพะตัวที่เจ็ดจึงไม่ถูกหมาป่าจับกินเป็นอาหาร

แม่แพะพูดว่า "ลูก ๆ รีบไปหาก้อนหินมาให้แม่เร็ว แม่จะเอามาใส่ในท้องของเจ้าหมาป่าตัวร้ายขณะที่มันยังนอนหลับอยู่นี้" ลูกแพะจึงวิ่งไปเก็บก้อนหิน

มาใส่ในท้องหมาป่า ใส่มากที่สุดเท่าที่จะใส่ได้ เสร็จแล้วแม่แพะก็จัดการเย็บท้องหมาป่าปิดเข้าเหมือนเดิมอย่างรวดเร็วโดยไม่ให้หมาป่ารู้สึกตัว ปรากฏว่าหมาป่านอนหลับไม่กระตุกระดิกเลย

เมื่อหมาป่านอนอึดแล้ว มันก็ลุกขึ้น แต่เนื่องจากก้อนหินในท้องทำให้กระหายน้ำมากหมาป่าจึงเดินไปที่บ่อน้ำเพื่อดื่มน้ำ แต่พอมันออกเดินก้อนหินในท้องก็กลิ้งไปมากระทบกันส่งเสียงดังกุก ๆ กัก ๆ หมาป่าจึงร้องว่า "เสียงอะไรดังกุกกัก ๆ อึกอึก ๆ อยู่ในท้อง เราคิดว่า เป็นลูกแพะหกตัวแต่ไหนจึงกลายเป็นอะไรแข็ง ๆ นับริ้อย"

เมื่อหมาป่ามาถึงบ่อน้ำ ขณะที่หมาป่าก้มตัวลงไปเพื่อจะดื่มน้ำนั้น ก้อนหินในท้องเคลื่อนย้ายไปมาทำให้หมาป่าเดินไม่สะดวก หมาป่าเสียหลักตกลงไปในบ่อ และจมน้ำตายไปอย่างอนาถ

เมื่อลูกแพะทั้งเจ็ดเห็นเข้าก็วิ่งมาดู แล้วร้องว่า "หมาป่าตายแล้ว หมาป่าตายแล้ว" แล้วก็กระโดดโลดเต้นไปรอบ ๆ บ่อน้ำกับแม่แพะอย่างมีความสุข

7. แม่แพะทำอย่างไรกับหมาป่าที่กำลังนอนหลับ
8. จุดจบของหมาป่าเป็นอย่างไร

การจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอด
ด้วยภูมิเรื่องประกอบท้ายเรื่อง

คำชี้แจง

1. เมื่อนักเรียนได้รับเนื้อเรื่องไปแล้ว นักเรียนอย่าเพิ่งอ่านให้นักเรียนรอนิ่งคำสั่งจากครู
2. ให้นักเรียนอ่านคำชี้แจงให้เข้าใจหากไม่เข้าใจ โปรดยกมือถามทันที
3. ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องและแผนภูมิเรื่องที่อยู่ที่ท้ายเรื่อง เพราะจะทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องดียิ่งขึ้น
4. เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องแล้วพยายามทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน
5. ใช้เวลาในการอ่าน 25 นาที
6. หากนักเรียนอ่านจบก่อนเวลาที่กำหนดให้นักเรียนอ่านทบทวนจนกว่าจะหมดเวลา
7. หากครูบอกว่า "หมดเวลา" ให้นักเรียนส่งเนื้อเรื่องที่อ่านทันที

หมาป่ากับลูกแพะทั้งเจ็ดตัว

ครั้งหนึ่งมีแม่แพะตัวหนึ่ง มีลูกอยู่เจ็ดตัว แม่แพะรักลูกของมันตัวมากเช่นเดียวกับแม่ทุกคนที่รักลูก วันหนึ่ง แม่แพะต้องการจะเข้าไปหาอาหาร มันจึงเรียกลูกทั้งเจ็ดเข้ามาแล้วพูดว่า "ลูกรักแม่จะเข้าไปในป่านะจ๊ะ อยู่กันดี ๆ ระวังเนื้อระวังตัว อย่าปล่อยให้หมาป่าเข้ามา ถ้ามันหลุดเข้ามาได้ละก็มันจะจับลูกกินหมดไม่มีเหลือที่เดียว หมาป่ามันชอบปลอมตัวเที่ยวหลอกจับเด็กกิน แต่เราก็พอจะสังเกตลักษณะของมันได้คือ หมาป่ามีเสียงแหบแห้ง และมีเท้าสีดำจ๋าไว้นะจ๊ะ"

ลูกแพะทั้งเจ็ดก็ตอบว่า "แม่ที่รัก ไม่ต้องเป็นห่วงหรอก พวกเราจะระมัดระวังอย่างดี" แม่แพะได้ยินเช่นนั้นก็สบายใจร้อง แม่ แม่ แล้วก็เดินออกไป

ต่อจากนั้นไม่ช้าไม่นาน ก็มีเสียงเคาะประตูหน้าบ้าน พร้อมกับเสียงพูดว่า "เปิดประตูหน่อย ลูก ๆ ที่รัก แม่กลับมาแล้ว มีของมาฝากลูกทุกคนด้วย" แต่ลูกแพะจำได้ว่าเป็นเสียงของหมาป่า เพราะเสียงที่พูดห้าวและแหบแห้ง

"เราไม่เปิดประตูหรอก" ลูกแพะร้องตอบ "เรารู้ว่าเธอไม่ใช่แม่ของพวกเรา แม่ของเรามีเสียงใส อ่อนโยนน่าฟัง แต่เสียงของเธอแหบห้าวเธอเป็นหมาป่าแน่ ๆ " หมาป่าจึงเดินไปหาคนขายของ ไปซื้อชอล์กแท่งใหญ่มาแล้วก็กินชอล์กแท่งนั้นเข้าไป เพื่อให้เสียงใสขึ้น ครั้นแล้วมันก็กลับไปที่บ้านของแพะอีกครั้งหนึ่งไปเคาะประตูและร้องว่า "เปิดประตูหน่อยลูก ๆ ที่รัก แม่กลับมาแล้ว มีของมาฝากลูกทุกคนด้วย"

แต่เนื่องจากหมาป่าขืนยกขาขึ้นไปเกาะอยู่ที่หน้าต่าง เมื่อลูกแพะเห็นว่าเท้าของมันดำ ลูกแพะจึงตอบว่า "เราจะไม่เปิดประตูให้หรอก แม่ของเราเท้าไม่ดำอย่างนี้ เธอเป็นหมาป่าแน่ ๆ "

หมาป่าจึงวิ่งไปร้านขายขนมปัง มันพบกับคนทำขนมปังว่า "ฉันเดินชนถ่านทำให้เท้าดำไปหมด ช่วยเอาแป้งโรยที่ขาให้หน่อยเถิด" คนทำขนมปังก็เอาแป้งที่กำลังผสมอยู่ทาให้ที่เท้า แล้วหมาป่าก็วิ่งไปหาคนสีข้าวอีกและพูดว่า "ช่วยเอาแป้งโรยที่เท้าให้หน่อย"

คนสีข้าวคิดในใจว่า หมาป่าคงมีแผนการชั่วร้ายอะไรสักอย่างเป็นแน่ จึงปฏิเสธ หมาป่าจึงพูดว่า "ถ้าเธอไม่ทำ ฉันก็จะกินเธอเดี๋ยวนี้ละ" คนสีข้าวกลัว จึงขอมเอาแป้งโรยให้ที่เท้าจนเท้าของหมาป่ากลายเป็นสีขาว

แล้วหมาป่าตัวร้ายก็เดินกลับไปที่บ้านของลูกแพะอีกเป็นครั้งที่สาม มันเคาะประตูกลางร้องว่า "เปิดประตูหน่อย แม่ที่รักของลูกกลับมาบ้านแล้ว มีของขวัญมาให้มาฝากลูก ๆ ทุกคน"

ลูกแพะร้องว่า "ไหน ยกเท้าขึ้นมาให้ดูหน่อยซิ เราจะได้รู้ว่าเธอเป็นแม่ของพวกเรารึจริง ๆ หรือเปล่า" หมาป่าจึงยกขาขึ้นเกาะที่ขอบหน้าต่าง เมื่อลูกแพะเห็นเท้า

สีขาว ลูกแพะก็เชื่อว่าหมาป่าพูดความจริงจึงเปิดประตูให้ แต่ว่า ผู้ที่เดินเข้ามาคือหมาป่า

ลูกแพะตกใจพากันวิ่งหนีหาที่ซ่อนตัวจากหมาป่าตัวที่หนึ่งวิ่งไปซ่อนใต้โต๊ะ ตัวที่สองวิ่งไปซุกใต้เตียง ตัวที่สามไปอยู่ในเตาผิง ตัวที่สี่วิ่งไปอยู่ในครัว ตัวที่ห้าวิ่งเข้าไปอยู่ในตู้ ตัวที่หกไปซ่อนอยู่ใต้อ่างล้างหน้า ตัวที่เจ็ดเข้าไปอยู่ในตู้नाฬิกาที่แขวนอยู่ที่ข้างฝา แต่หมาป่าก็ค้นพบจนได้และจับกินทีละตัว ๆ ยกเว้นตัวเล็กที่สุดที่เข้าไปอยู่ในตู้นาฬิกาซึ่งหมาป่าหาไม่เจอ เมื่อหมาป่ากินอิ่มแล้วมันก็ออกไปนอนบนพื้นหน้าสี่เหลี่ยมใต้ต้นไม้ที่ทุ่งนาข้างนอก แล้วก็หลับไป

หลังจากนั้นไม่นานนัก แม่แพะก็กลับมาบ้าน "ตายแล้ว นั่นอะไรกัน ประตูบ้านเปิดอ้ากตั้งอยู่ ใต้ เก้าอี้ ม้านั่ง ลมระเนระนาด อ่างล้างหน้าก็แตกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย หมอน ผ้าคลุมเตียงถูกดึงออกมากระจาย" แม่แพะเดินหาลูก ๆ แต่ก็ไม่พบสักตัว แม่แพะร้องเรียกชื่อลูกทีละตัว ๆ แต่ก็ไม่มีเสียงตอบ

ในที่สุด เมื่อแม่แพะเดินมาถึงตรงที่ลูกคนสุดท้ายซ่อนอยู่ แม่แพะก็ได้ยินเสียงพูดค่อย ๆ ว่า "แม่ที่รัก ลูกซ่อนอยู่ในตู้นาฬิกาจะ" แม่แพะจึงช่วยเอาลูกออกมา ลูกแพะเล่าให้แม่ฟังว่าหมาป่าเข้ามาจับพี่ ๆ กินหมดแล้ว

ในที่สุด ด้วยความเศร้าโศก แม่แพะก็เดินออกไปข้างนอก ลูกแพะวิ่งตามออกไปด้วย เมื่อเดินมาถึงทุ่งนา ทั้งสองก็เห็นหมาป่านอนกรนเสียงดังสนั่นอยู่ใต้ต้นไม้ แม่แพะจึงเดินเข้าไปพิจารณาดูรอบ ๆ ตัวหมาป่าใกล้ ๆ ทุกด้าน

แม่แพะเห็นว่าท้องที่ป่องแทบจะปริของหมาป่านั้นเคลื่อนไหวขึ้น ๆ ลง ๆ มีอะไร กระตุกกระตักอยู่ข้างใน แม่แพะคิดในใจว่า "นี่หมายความว่าลูก ๆ ของฉันที่หมาป่า เขมือบเข้าไปแทนข้าวเย็นยังมีชีวิตอยู่อย่างนั้นหรือ" แม่แพะจึงให้ลูกแพะวิ่งไปเอากรรไกร เข็มและด้ายที่บ้าน เมื่อได้มาแล้วแม่แพะก็จัดแจงผ่าท้องหมาป่า แม่แพะผ่าไปได้ยังไม่ทันไรก็มีหัวของลูกแพะโผล่ออกมา พอผ่าต่อไป ลูกแพะก็กระโดดออกมาทีละตัว ๆ จนครบหมดทั้งหกตัว ทุกตัวยังมีชีวิตอยู่ ไม่ได้รับบาดเจ็บเลย เพราะหมาป่าตะกละกลืนเข้าไปทั้งตัวโดยไม่ได้เคี้ยว แม่แพะและลูกแพะต่างดีใจ มีความสุข ลูกแพะกระโดดไปรอบ ๆ แม่อย่างดีอกดีใจ

แม่แพะพูดว่า "ลูก ๆ รีบไปหาก้อนหินมาให้แม่เร็ว แม่จะเอามาใส่ในท้องของเจ้าหมาป่าตัวร้ายขณะที่มันยังนอนหลับอยู่นี้" ลูกแพะจึงวิ่งไปเก็บก้อนหินมาใส่ในท้องหมาป่า ใส่มากที่สุดเท่าที่จะใส่ได้ เสร็จแล้วแม่แพะก็จัดการเย็บท้องหมาป่าปิดเข้าเหมือนเดิมอย่างรวดเร็วโดยไม่ให้หมาป่ารู้สึกตัว ปรากฏว่าหมาป่านอนหลับไม่กระตุกกระตักเลย

เมื่อหมาป่านอนอึดแล้ว มันก็ลุกขึ้น แต่เนื่องจากก้อนหินในท้องทำให้กระหายน้ำมากหมาป่าจึงเดินไปที่บ่อน้ำเพื่อดื่มน้ำ แต่พอมันออกเดินก้อนหินในท้องก็กลิ้งไปมากระทบกันส่งเสียงดังกุก ๆ กัก ๆ หมาป่าจึงร้องว่า "เสียงอะไรดังกุกกัก ๆ อึกอึก ๆ อยู่ในท้อง เราคิดว่าเป็นลูกแพะหกตัวแต่ไหนจึงกลายเป็นอะไรแข็ง ๆ นัยร้อย"

เมื่อหมาป่ามาถึงบ่อน้ำ ขณะที่หมาป่าก้มตัวลงไปเพื่อจะดื่มน้ำนั้น ก้อนหินในท้อง

เคลื่อนย้ายไปมาทำให้หมาป่าเดินไม่สะดวก หมาป่าเสียหลักตกลงไปในบ่อและจมน้ำตายไปอย่างอนาถ

เมื่อลูกแพะทั้งเจ็ดเห็นเข้าก็วิ่งมาดู แล้วร้องว่า "หมาป่าตายแล้ว หมาป่าตายแล้ว" แล้วก็กระโดดโลดเต้นไปรอบ ๆ บ่อน้ำกับแม่แพะอย่างมีความสุข

กำเนิดเรื่องตัวละครที่สำคัญ

1. หม่าป๋า
2. ลูกแกะ
3. แม่แกะ
4. คนทำขนมปัง
5. คนตีข้าว

เวลา

เวลาใดก็ได้

สถานที่

ที่ไร่ของแม่แกะ

เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

หม่าป๋าต้องการที่จะกินลูกแกะเป็นอาหาร หม่าป๋ามองหาวิธีที่จะทำให้ลูกแกะเปิดประตูบ้าน เพื่อตัวเองจะได้เข้าไปในบ้านและจับลูกแกะให้ได้ ครั้งแรกมันพยายามเลียนเสียงของแม่แกะ ครั้งที่สองมันพูดป้อป้อเหมือนหมาป่า การเห็นลูกแกะเป็นสีขาว

การจบเรื่อง

หม่าป๋าสามารถหลอกลูกแกะถึงเจ็ดตัวได้สำเร็จ แล้วจับกินเป็นอาหาร แต่แม่แกะสามารถช่วยเหลือมาได้

คติธรรมสอนใจ

1. ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว
2. ไม่ควรเชื่ออะไรง่าย ๆ จากคนแปลกหน้า

เรื่อง หมาป่ากับลูกแพะทั้งเจ็ด

เนื้อเรื่องที่ไม่มีการจัดสิ่งช่วยเสริม
ความคิดรวบยอด

คำชี้แจง

1. เมื่อนักเรียนได้รับเนื้อเรื่องไปแล้ว นักเรียนอย่าเพิ่งอ่านให้นักเรียนรอฟังคำสั่งจากครู
2. ให้นักเรียนอ่านคำชี้แจงให้เข้าใจหากไม่เข้าใจ โปรดยกมือถามทันที
3. เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องแล้วพยายามทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านให้ดีที่สุด
4. ใช้เวลาในการอ่าน 25 นาที
5. หากนักเรียนอ่านจบก่อนเวลาที่กำหนด ให้นักเรียนอ่านทบทวนจนกว่าจะหมดเวลา
6. หากครูบอกว่า " หมดเวลา " ให้นักเรียนส่งเนื้อเรื่องที่อ่านทันที

หมาป่ากับลูกแพะทั้งเจ็ดตัว

ครั้งหนึ่งมีแม่แพะตัวหนึ่ง มีลูกอยู่เจ็ดตัว แม่แพะรักลูกของมันตัวมากเช่นเดียวกับแม่ทุกคนที่รักลูก วันหนึ่ง แม่แพะต้องการจะเข้าไปหาอาหาร มันจึงเรียกลูกทั้งเจ็ดเข้ามาแล้วพูดว่า "ลูกรักแม่จะเข้าไปในป่านะจ๊ะ อยู่กันดี ๆ ระวังเนื้อระวังตัว อย่าปล่อยให้หมาป่าเข้ามา ถ้ามันหลุดเข้ามาได้ละก็มันจะจับลูกกินหมดไม่มีเหลือที่เดียว หมาป่ามันชอบปลอมตัวเที่ยวหลอกจับเด็กกิน แต่เราก็พอจะสังเกตลักษณะของมันได้คือ หมาป่ามีเสียงแหบแห้ง และมีเท้าสีดำจ๋าไว้นะจ๊ะ"

ลูกแพะทั้งเจ็ดก็ตอบว่า "แม่ที่รัก ไม่ต้องเป็นห่วงหรอก พวกเราจะระมัดระวังอย่างดี" แม่แพะได้ยินเช่นนั้นก็สบายใจร้อง แม่ะ แม่ะ แล้วก็เดินออกไป

ต่อจากนั้นไม่ช้าไม่นาน ก็มีเสียงเคาะประตูหน้าบ้าน พร้อมกับเสียงพูดว่า "เปิดประตูหน่อย ลูก ๆ ที่รัก แม่กลับมาแล้ว มีของมาฝากลูกทุกคนด้วย" แต่ลูกแพะจำได้ว่าเป็นเสียงของหมาป่า เพราะเสียงที่พูดห้าวและแหบแห้ง

"เราไม่เปิดประตูหรอก" ลูกแพะร้องตอบ "เรารู้ว่าเธอไม่ใช่แม่ของพวกเรา แม่ของเรามีเสียงใส อ่อนโยนน่าฟัง แต่เสียงของเธอแหบห้าวเธอเป็นหมาป่าแน่ ๆ " หมาป่าจึงเดินไปหาคนขายของ ไปซื้อซ้อล็กแท่งใหญ่มาแล้วก็กินซ้อล็กแท่งนั้นเข้าไป เพื่อให้เสียงใสขึ้น ครั้นแล้วมันก็กลับไปที่บ้านของแพะอีกครั้งหนึ่งไปเคาะประตูและร้องว่า "เปิดประตูหน่อยลูก ๆ ที่รัก แม่กลับมาแล้ว มีของมาฝากลูกทุกคนด้วย"

แต่เนื่องจากหมาป่ายื่นสอกขาขึ้นไปเกาะอยู่ที่หน้าต่าง เมื่อลูกแพะเห็นว่าเท้าของมันดำ ลูกแพะจึงตอบว่า "เราจะไม่เปิดประตูให้หรอก แม่ของเราเท้าไม่ดำอย่างนี้ เธอเป็นหมาป่าแน่ ๆ "

หมาป่าจึงวิ่งไปร้านขายขนมปัง มันพูดกับคนทำขนมปังว่า "ฉันเดินชนถ่านทำให้เท้าดำไปหมด ช่วยเอาแป้งโรยที่ขาให้หน่อยเถิด" คนทำขนมปังก็เอาแป้งที่กำลังผสมอยู่ทาให้ที่เท้า แล้วหมาป่าก็วิ่งไปหาคนสีข้าวอีกและพูดว่า "ช่วยเอาแป้งโรยที่เท้าให้หน่อย"

คนสีข้าวคิดในใจว่า หมาป่าคงมีแผนการชั่วร้ายอะไรสักอย่างเป็นแน่ จึงปฏิเสธ หมาป่าจึงพูดว่า "ถ้าเธอไม่ทำ ฉันก็จะกินเธอเดี๋ยวนี้แหละ" คนสีข้าวกลัว จึงยอมเอาแป้งโรยให้ที่เท้าจนเท้าของหมาป่ากลายเป็นสีขาว

แล้วหมาป่าตัวร้ายก็เดินกลับไปที่บ้านของลูกแพะอีกเป็นครั้งที่สาม มันเคาะประตูกลางร้องว่า "เปิดประตูหน่อย แม่ที่รักของลูกกลับมาบ้านแล้ว มีของขวัญมาให้ฝากลูก ๆ ทุกคน"

ลูกแพะร้องว่า "ไหน ยกเท้าขึ้นมาให้ดูหน่อยซิ เราจะได้รู้ว่าเธอเป็นแม่ของพวกเราจริง ๆ หรือเปล่า" หมาป่าจึงยกขาขึ้นเกาะที่ขอบหน้าต่าง เมื่อลูกแพะเห็นเท้า

สีขาว ลูกแพะก็เชื่อว่าหมาป่าพูดความจริงจึงเปิดประตูให้ แต่ว่า ผู้ที่เดินเข้ามาคือหมาป่า

ลูกแพะตกใจพากันวิ่งหนีหาที่ซ่อนตัวจากหมาป่าตัวที่หนึ่งวิ่งไปซ่อนใต้โต๊ะ ตัวที่สองวิ่งไปซุกใต้เตียง ตัวที่สามไปอยู่ในเตาผิง ตัวที่สี่วิ่งไปอยู่ในครัว ตัวที่ห้าวิ่งเข้าไปอยู่ในตู้ ตัวที่หกไปซ่อนอยู่ใต้อ่างล้างหน้า ตัวที่เจ็ดเข้าไปอยู่ในตู้नाฬิกาที่แขวนอยู่ที่ข้างฝา แต่หมาป่าก็ค้นพบจนได้และจับกินทีละตัว ๆ ยกเว้นตัวเล็กที่สุดที่เข้าไปอยู่ในตู้นาฬิกาซึ่งหมาป่าหาไม่เจอ เมื่อหมาป่ากินอิ่มแล้วมันก็ออกไปนอนบนพื้นหญ้าสีเขียวใต้ต้นไม้ที่ทุ่งนาข้างนอก แล้วก็กลับไป

หลังจากนั้นไม่นานนัก แม่แพะก็กลับมาบ้าน "ตายแล้ว นั่นอะไรกัน ประตูบ้านเปิดอ้าทิ้งอยู่ ใต้ เก้าอี้ ม้านั่ง ลมระเนระนาด อ่างล้างหน้าก็แตกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย หมอน ผ้าคลุมเตียงถูกดึงออกมากระจุยกระจาย" แม่แพะเดินหาลูก ๆ แต่ก็ไม่พบสักตัว แม่แพะร้องเรียกชื่อลูกทีละตัว ๆ แต่ก็ไม่มีเสียงตอบ

ในที่สุด เมื่อแม่แพะเดินมาถึงตรงที่ลูกคนสุดท้ายซ่อนอยู่ แม่แพะก็ได้ยินเสียงพูดค่อย ๆ ว่า "แม่ที่รัก ลูกซ่อนอยู่ในตู้นาฬิกาจ๊ะ" แม่แพะจึงช่วยเอาลูกออกมา ลูกแพะเล่าให้แม่ฟังว่าหมาป่าเข้ามาจับพี่ ๆ กินหมดแล้ว

ในที่สุด ด้วยความช่วยเหลือจากแม่แพะก็เดินออกไปข้างนอก ลูกแพะวิ่งตามออกไปด้วย เมื่อเดินมาถึงทุ่งนา ทั้งสองก็เห็นหมาป่านอนกรนเสียงดังสนั่นอยู่ใต้ต้นไม้ แม่แพะจึงเดินเข้าไปพิจารณาดูรอบ ๆ ตัวหมาป่าใกล้ ๆ ทุกด้าน

แม่แพะเห็นว่าท้องที่ป้องกันจะปริของหมาป่านั้นเคลื่อนไหวขึ้น ๆ ลง ๆ มีอะไร กระตุกกระตักอยู่ข้างใน แม่แพะคิดในใจว่า "นี่หมายความว่าลูก ๆ ของฉันที่หมาป่า เขมือนเข้าไปแทนข้าวเข็นยังมีชีวิตอยู่อย่างนั้นหรือ" แม่แพะจึงให้ลูกแพะวิ่งไปเอากรรไกร เข็มและด้ายที่บ้าน เมื่อได้มาแล้วแม่แพะก็จัดแจงผ่าท้องหมาป่า แม่แพะผ่าไปได้ยังไม่ทันไรก็มีหัวของลูกแพะโผล่ออกมา พอผ่าต่อไป ลูกแพะก็กระโดดออกมาทีละตัว ๆ จนครบหมดทั้งหกตัว ทุกตัวยังมีชีวิตอยู่ ไม่ได้รับบาดเจ็บเลย เพราะหมาป่าตะกละกลืนเข้าไปทั้งตัวโดยไม่ได้เคี้ยว แม่แพะและลูกแพะต่างดีใจ มีความสุข ลูกแพะกระโดดไปรอบ ๆ แม่อย่างดีอกดีใจ

แม่แพะพูดว่า "ลูก ๆ รีบไปหาก้อนหินมาให้แม่เร็ว แม่จะเอามาใส่ในท้องของเจ้าหมาป่าตัวร้ายขณะที่มันยังนอนหลับอยู่นี้" ลูกแพะจึงวิ่งไปเก็บก้อนหินมาใส่ในท้องหมาป่า ใส่มากที่สุดเท่าที่จะใส่ได้ เสร็จแล้วแม่แพะก็จัดการเย็บท้องหมาป่าปิดเข้าเหมือนเดิมอย่างรวดเร็วโดยไม่ให้หมาป่ารู้สึกตัว ปรากฏว่าหมาป่านอนหลับไม่กระตุกกระตักเลย

เมื่อหมาป่านอนอึดแล้ว มันก็ลุกขึ้น แต่เนื่องจากก้อนหินในท้องทำให้กระหายน้ำมากหมาป่าจึงเดินไปที่บ่อน้ำเพื่อดื่มน้ำ แต่พอมันออกเดินก้อนหินในท้องก็กลิ้งไปมากระทบกันส่งเสียงดังกุก ๆ กัก ๆ หมาป่าจึงร้องว่า "เสียงอะไรดังกุกกัก ๆ อึกอึก ๆ อยู่ในท้อง เราคิดว่า เป็นลูกแพะหกตัวแต่โดนจึงกลายเป็นอะไรแข็ง ๆ นับรื้อย"

เมื่อหมาป่ามาถึงบ่อน้ำ ขณะที่หมาป่าก้มตัวลงไปเพื่อจะดื่มน้ำนั้น ก้อนหินในท้องเคลื่อนย้ายไปมาทำให้หมาป่าเดินไม่สะดวก หมาป่าเสียหลักตกลงไปในบ่อและจมน้ำตายไปอย่างอนาถ

เมื่อลูกแพะทั้งเจ็ดเห็นเข้าก็วิ่งมาดู แล้วร้องว่า "หมาป่าตายแล้ว หมาป่าตายแล้ว" แล้วก็กระโดดโลดเต้นไปรอบ ๆ บ่อน้ำกับแม่แพะอย่างมีความสุข

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน
เรื่องที่ 1 โต้ะ ลา และไม้เท้าวิเศษ
แบบทดสอบมีทั้งหมด 10 ข้อ 10 คะแนน เวลา 15 นาที
ทำเครื่องหมาย X กับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

1. บิดาของ ผอม อ้วนและโง่ มีอาชีพอะไร
 - ก. ช่างตัดรองเท้า
 - ข. ช่างตัดเสื้อ
 - ค. ช่างไม้
 - ง. พ่อค้าขายเสื้อผ้า
2. เจ้าผอม อ้วนและเจ้าโง่ได้มาพักที่ "โรงแรม" แห่งหนึ่ง คำที่ขีดเส้นใต้ มีความหมายตรงกับข้อใด
 - ก. สถานที่รับประทานอาหาร
 - ข. สถานที่พักของคนเดินทาง
 - ค. สถานที่ขายของที่ระลึกของคนเดินทาง
 - ง. สถานที่ท่องเที่ยว
3. โต้ะที่ผอมได้รับมีคุณสมบัติที่แตกต่างกับโต้ะทั่ว ๆ ไปอย่างไร
 - ก. ให้อาหารและเครื่องดื่มตามต้องการ
 - ข. ใช้เป็นเครื่องกำบังในการต่อสู้
 - ค. จามออกเป็นเหรียญเงินทองได้
 - ง. มีความสวยงามเป็นพิเศษ
4. โต้ะของเจ้าของโรงแรมมีลักษณะอย่างไร
 - ก. ทำด้วยฝีมือที่ประณีต
 - ข. สามารถสั่งเครื่องดื่มได้
 - ค. ไม่สามารถใช้กำบังอาวุธ
 - ง. สั่งอาหารที่ต้องการไม่ได้

5. เพราะเหตุใด เจ้าจอมจึงระมัดระวังรักษาโต๊ะเล็ก ๆ เป็นอย่างดี
- ก. ทรงभव
 - ข. มีราคาแพง
 - ค. เป็นของเก่าแก่
 - ง. มีความงามเป็นพิเศษ
6. เจ้าของโรงเบียร์รู้ได้อย่างไรว่าผมมีของวิเศษ
- ก. เพราะผมฝากให้ดูแลอย่างดี
 - ข. เพราะผมเป็นคนบอกเอง
 - ค. เพราะเขาเห็นด้วยตัวเอง
 - ง. เพราะผมไม่จ่ายค่าอาหาร
7. อ้วนได้รับสิ่งใดเป็นของขวัญ
- ก. ไม้เท้าวิเศษ
 - ข. โต๊ะวิเศษ
 - ค. ลาวิเศษ
 - ง. ตะเกียงวิเศษ
8. เหตุการณ์ในข้อใดเกิดขึ้นหลังเหตุการณ์อื่น ๆ
- ก. อ้วนพักที่โรงแรมที่ผมเคยพัก
 - ข. ชายร่างเล็กรับอ้วนเข้าทำงาน
 - ค. ชายร่างเล็กให้ลาเป็นรางวัล
 - ง. อ้วนออกผจญภัยด้วยตัวเอง
9. เมื่อเจ้าของโรงเบียร์พูดว่า ช่วยฉันที มันจะฆ่าฉันตายอยู่แล้ว ฉันจะคืนของวิเศษให้ทั้งหมด ข้อใดสรุปได้ถูกต้องที่สุด
- ก. เจ้าของโรงเบียร์กำลังขอร้อง
 - ข. เจ้าของโรงเบียร์ออกอุบาย
 - ค. เจ้าของโรงเบียร์กำลังออกคำสั่ง
 - ง. เจ้าของโรงเบียร์กำลังอธิบายความ

10. ผลที่เกิดกับเจ้าของโรงแรมในตอนท้าย

ตรงกับสภาพชีวิตในข้อใด

- ก. ชี้อกินไม่หมดคดกินไม่นาน
- ข. วิวัฒนาการดอก
- ค. กินปุ๋ยร้อนท้อง
- ง. ตีปลาหน้าไซ

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

เรื่องที่ 2 เจ้าโจรที่น่ารัก

ข้อสอบมีทั้งหมด 10 ข้อ 10 คะแนน เวลา 15 นาที

ทำเครื่องหมาย X หน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อใด ไม่ใช่ ลักษณะของพ่อค้าผู้นั้น
 - ก. มีบ้านที่ใหญ่มาก
 - ข. มีสวนที่สวยงามและใหญ่
 - ค. มีบ้านตั้งอยู่ในเมืองใหญ่
 - ง. ใช้พื้นที่ส่วนหนึ่งเป็นที่ปลูกข้าวฟ่าง
2. พ่อค้าผู้มั่งคั่ง ตรงกับความหมายในข้อใด
 - ก. ผู้ที่มีที่ดินกว้างขวาง
 - ข. ผู้ที่มีบริเวณบ้านที่กว้าง
 - ค. ผู้ที่มีทรัพย์สินสมบัติมาก
 - ง. ผู้ที่มีอำนาจมาก
3. พ่อค้าเรียกลูก ๆ ทั้งสามมาพบ เพื่อจุดประสงค์ในข้อใดถูกที่สุด
 - ก. เพื่อสืบข่าวข้าวฟ่างถูกขโมย
 - ข. เพื่อจัดเวรเฝ้าสวน
 - ค. เพื่อช่วยกันจับขโมย
 - ง. เพื่อช่วยกันลงโทษขโมยที่จับได้
4. การที่มูสต่อฟ้าเตรียมปืนและกระสุนพร้อมทั้งดาบ แสดงว่า เขามีคุณสมบัติตรงกับข้อใดมากที่สุด
 - ก. ความกระตือรือร้น
 - ข. ความรับผิดชอบ
 - ค. ความกล้าหาญ
 - ง. ความพร้อม

5. เมื่อมีการเฝ้าแว่นแล้วข้าวฟ่างถูกตัดไปอีก เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเพราะข้อใดมากที่สุด
- ความอ่อนแอ
 - การนอนหลับ
 - ความรับผิดชอบสูง
 - ความบกพร่องต่อหน้าที่
6. ข้อความในข้อใดที่กล่าวผิด
- อิสมาแอลได้มาเป็นรางวัล
 - อิสมาแอลแปลกใจที่ชโมยเป็นม้า
 - อิสมาแอลตั้งชื่อว่าคุณม้าว่า "โจร"
 - อิสมาแอลให้พ่อชื่อคุณม้าที่ชื่อ "โจร"
7. เพราะเหตุใดอิสมาแอลมีเวลานอนอีกก่อนคืน
- เพราะเขาจับชโมยได้เร็ว
 - ไม่มีใครมาชโมยข้าวฟ่าง
 - ความอ่อนเพลีย
 - อากาศหนาว
8. อิสมาแอลเรียกม้าตัวนี้ว่า "โจร" เพราะเหตุผลในข้อใด
- เพราะเขาไปชโมยมันมา
 - เพราะมันชโมยข้าวฟ่าง
 - เพราะมันเป็นม้าประหลาด
 - เพราะมันเป็นม้าของโจร
9. "เจ้าตัวดี ทำไม่ถึงหนีจากฉันไปเสีย" ข้อความนี้ หมายถึงใครกับใคร
- อิสมาแอลพูดกับ "โจร"
 - อิสมาแอลพูดกับ เจ้าหญิง
 - เจ้าหญิงพูดกับ คนใช้
 - เจ้าหญิงพูดกับ "โจร"

10. มุสต่อฟันและขามามีวิธีการอย่างไร

ไรที่จะไม่ให้มันล้ม

- ก. ขี้ม้าที่นุ่มและแข็งแรง
- ข. ทำแกือกม้าด้วยตาปู
- ค. ขี้ม้าที่ซื้อเจ้าโจร
- ง. ขี้ม้าที่มีลักษณะคล้ายโจร

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่อง
 เรื่องที่ 3 หม่าปากับลูกแพะทั้งเจ็ด
 แบบทดสอบมีทั้งหมด 10 ข้อ 10 คะแนน เวลา 15 นาที
 ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X หน้าข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

คำชี้แจง อ่านข้อความแล้วตอบคำถาม

1. การที่แม่แพะเรียกลูก ๆ มาเตือนให้ระวังเนื่อระวังตัวแสดงว่าแม่แพะคำนึงถึงเรื่องใด
 - ก. ความระมัดระวัง
 - ข. การเชื่อฟัง
 - ค. ความปลอดภัย
 - ง. ความมีระเบียบ
2. ข้อใดเป็นลักษณะตามธรรมชาติของหมาป่า
 - ก. กินพืชเป็นอาหาร
 - ข. กินเนื้อสัตว์เป็นอาหาร
 - ค. ชอบรังแกสัตว์ที่เล็กกว่า
 - ง. ชอบปลอมตัวเป็นสัตว์อื่น
3. การที่ลูกแพะไม่เปิดประตูให้หมาป่าในครั้งแรกนั้นนักเรียนคิดว่า เป็นเพราะสาเหตุในข้อใด
 - ก. เพราะเห็นขาสีขาว
 - ข. เพราะได้ยินเสียงแหบแห้ง
 - ค. เพราะแม่สั่งให้ระวังหมาป่า
 - ง. เพราะแม่สั่งไม่ให้เปิดประตู
4. เมื่อลูกแพะตอบว่าแม่ไม่ต้องเป็นห่วง การพูดเช่นนี้แสดงว่าผู้พูดมีลักษณะนิสัยเป็นอย่างไร
 - ก. ประมาท
 - ข. อวดเก่ง
 - ค. มีวินัย
 - ง. เชื่อฟัง

5. หม่าป้าหาวิธีการทำให้เสียงให้ใสอย่างไร
- ตัดเสียงให้แหลม
 - ฝึกทำเสียงให้ดล้ายแพะ
 - กินแป้งมัน
 - กินซอปลั๊ก
6. "ถ้าเธอไม่ทำฉันก็จะกินเธอ" การพูดในลักษณะนี้ตรงกับข้อใด
- การล่อใจ
 - การท้าทาย
 - การขู่ข่มขู่
 - การข่มขู่
7. เมื่อแม่แพะกอดบ้านพบว่า โຕีตะเก๊าอี้ลั้มีระเนระนาดแม่แพะมีความรู้สึกอย่างไร
- ตกใจ กลัว
 - เสียใจ สงสัย
 - ตกใจ เสียใจ
 - ตกใจ สงสัย
8. เหมือบตรงกับข้อใด
- กั๊ด
 - อุม
 - กิน
 - เคี้ยว
9. สัตว์ประเภทใดที่จัดอยู่ในพวกเดียวกับหม่าป้า
- แมว
 - ม้า
 - เสือด
 - จระเข้

10. "อย่าไว้ใจทางอย่าวางใจคน จะจนใจเอง"
คำกล่าวนี้ น่าจะตรงกับกรกระทำของใคร
มากที่สุด
- ก. หม่าป้า
 - ข. แม่แพะ
 - ค. ลูกแพะ
 - ง. คนสี่ขา